

– Davs, det var Jeppe der signalerede nede fra gulvhøjde, hvor han sad på hug og skar i en bruyere-rod til et pi-behoved, davs Lonni!

I det samme kom Nanna ud, som sædvanlig opstemt ved tanken om muligheden for udvidet selskabelighed.

– Gud, er *I* her, sagde hun med armene bredt ud til begge sider, det var da skægt! Nej, hvor er det *dejligt!*

Nanna omfavnede Lonni og kyssede hende på kinden. Og hun kom hen og lagde armen om Karl, hvis skyldfølelse efterhånden var på kogepunktet, men nu faldt ned i nærheden af de tres grader.

– Hvordan er *I* dog kommet her op?

– På motorcykel, sagde han.

– På *motorcykel!* udbrød Nanna. Er det *rigtigt?* Men hvor har *I* nu fået *den* fra?

– Karl har lejet en, sagde Lonni.

– *Lejet* den, Nanna slog hænderne sammen, jamen det er da *fantastisk*. Er der *virkelig* mennesker, der kører på motorcykel i *vore dage?*

– Ja, Karl *gør*, sagde Nalle. Han smilede over til Ludvig, som sad og så ned på en grangren mellem storetåen og den næste.

– Du kender Ludvig ... og Lotte, ikke?

– Jo, jo, sagde Karl og gik hen til ægteparret. Lotte var lige så begejstret for film som Ludvig og heldigvis for de samme som han.

– Davs med jer, sagde Karl. Han rakte hånden frem, men det var åbenbart ikke kutyme at give hånd i fri luft.

– Dav, sagde Ludvig. Karl regnede ud, at Ludvigs særlige foragt for ham måtte skyldes, at han havde noget med film at gøre.

Nete kom frem i døren.

– Ja, der er jo ikke så meget mad ...

Karl for op som om han havde trådt på en åben kniv.

– Men *I har* måske spist? fortsatte hun, før han nåede at sige noget.

– Nej, nej, råbte Karl. Nej, nej ... jeg mener, ja, ja, jeg mener ...

Han pegede på Lonni, der stod med hænderne strakt frem og viste Nete madpakken som en detentionsfange, der har fået besked på at tømme lommerne.

– Men vi har selv mad med! Og *ø!* sagde han. Eva klamrede sig til ham, mens han løb om til motorcyklen og hentede drikkevarerne, der rutschede rundt på bunden af sidevognen.

Frokosten gik bedre end han havde ventet, i hvert fald da han havde drukket to af sine egne bajere og fået en af Nalles snapse, indkøbt i anledning af Ludvigs besøg.

Da de var færdige, fik Nalle – blødgjort af mad og drikke – den idé, at han absolut måtte prøve Karls motorcykel. Karl spurgte, om han havde kørekort til motorcykel, men forstod i det samme, at spørgsmålet var et udpræget *faux pas*. Nalle ville naturligvis ikke drømme om at anskaffe sig kort til motorcykel, fik han lyst til at køre, gjorde han det, og lyst til at køre motorcykel er noget man får efter en forårsfrokost om søndagen på landet.

Karl rakte ham startnøglen til Nimbus'en, og de trak alle sammen udenfor med kaffekopperne i hånden. Han fulgte Nalle om på den anden side af huset. Nalle lod startnøglen svæve ubestemmeligt over cyklen.

– Tændingen sidder midt på styret, sagde Karl.

– Åh, javel, ja, sagde Nalle, jeg er bare vant til en Zündapp, der er det på siden ...

– Zündapp har ingen tændingsnøgle, sagde Karl.

Nalle så på ham.

– Har jeg sagt det?

Han stak nøglen ned og drejede om. Den røde lampe